

РЕШЕНИЕ

№ 7894

гр. София, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 08.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6318** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.256 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искова молба, озаглавена жалба, на Г. Х. К., гражданин на И., чрез представител по пълномощие адв. Св. Г. от САК, с настоящ адрес [населено място], [улица], ап.2Б и със съдебен адрес [населено място], [улица], с която е предявен иск с правно основание чл.256, ал.2, във вр. ал.3 АПК за осъждане на ответника – директор на Дирекция „Миграция“ - МВР да върне, респ. да издаде документ за самоличност /карта за постоянно пребиваване/ на ищеца и свидетелство за правоуправление на МПС. Алтернативно се прави искане да бъде осъден директора на Дирекция „Миграция“ – МВР да върне, респ. да издаде документ за самоличност на ищеца съобразно статута му на чужденец преди издаването на заповед № 3-816/225.09.2006 г. на директора на Н.-МВР.

В исковата молба се твърди, че със Заповед №3-816-3 от 25.09.2006 г. на директора на Национална служба „Сигурност“ МВР на Г. Х. К.,гражданин на И., е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „експулсиране“ и отнемане правото на пребиваване и забрана за влизане в Република България за срок от 10 години. Във връзка с тази заповед на ищеца са отнети картата за постоянно пребиваване на чужденец и шофьорската книжка. С влязло в сила решение на АССГ от 28.10.2015 г. е постановено, че правото на принудително изпълнение на издадената заповед е погасено поради изтекла давност. Ищецът е поискал от директора на Дирекция „Миграция“-МВР да му бъдат върнати иззетите документи, но му било отказано.

Налице е неоснователно бездействие от страна на ответника по смисъла на чл.256, ал.2 АПК, тъй като наложената ПАМ „отнемане правото на постоянно пребиваване“ е с отпаднало основание и правото на ищеца да пребивава в страна отново е активно. Моли съда на основание чл.256, ал.3 АПК да осъди ответника да върне, респ. да издаде документ за самоличност - карта за постоянно пребиваване и СУМПС. Алтернативно се иска ответникът да върне, респ. да издаде документ за самоличност на ищеца съобразно статута му на чужденец преди издаването на Заповед № 3-816-3/2006 г. Претендира присъждането на разноски по представения списък.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. Ч. оспорва иска като неоснователен и недоказан. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

СГП –редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по исковата молба.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.09.2006 г. директорът на Национална служба „Сигурност“ издава Заповед № 3-816-3, с която на Г. Х. К., гражданин на И., е наложена ПАМ „експулсиране“, като на чужденеца е отнето правото на пребиваване ви е наложена забрана за влизане в РБ за срок от 10 години. От ищеца са иззети карта на постоянно пребиваващ чужденец №[ЕИК]/04.07.2005 г., валидна до 21.06.2007 г., както и СУМПС. С Решение № 2302/06.04.2015 г., постановено от АССГ по адм.д.№ 6986/2014 г. е прието за установено, че правото на принудително изпълнение по Заповед № 3-816-3/25.09.2006 г. на директора на Н. е погасено поради изтекла давност на основание чл.285, ал.1 АПК. С молба рег.№ 00-5322/17.03.2021 г. чуждестранният гражданин е поискал от директора на Дирекция „Миграция“-МВР да му бъдат върнати иззетите от органите на МВР документи – лична карта, СУМПС и паспорт. С писмо рег. № 536400-5988 от 26.03.2021 г. ответникът уведомява чужденеца, че посочените в молбата му документи са със статут „унищожен“. На 18.05.2021 г. ищецът подава втора молба рег. № 00-9443, с която иска да му бъдат издадени нови документи за самоличност – карта за постоянно пребиваване и шофьорска книжка. В отговор на това искане ответникът изпраща писмо рег. № 536400-10758/04.06.2021 г., с което уведомява чуждестранния гражданин, че следва да потърси правата си по реда на ЗЧРБ и правилника за прилагането му.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Исковата претенция се основава на чл.256 АПК. Твърдените от ищеца незаконосъобразни бездействия от ответника са в две насоки. На първо място това е бездействие на административния орган да върне на чуждестранния гражданин иззетите през 2006 г. карта за постоянно пребиваване и СУМПС. На второ място се сочи бездействието на ответника да издаде нови документи за самоличност - карта за постоянно пребиваване и СУМПС, алтернативно да издаде нов документ за самоличност на ищеца съобразно статута му на чужденец преди издаването на Заповед № 3-816-3/2006 г.

По искането за връщане на иззетите от органите на МВР през 2006 г. карта за постоянно пребиваване и СУМПС съдът намира следното:

С молба от 17.03.2021 г. ищецът е поискал ответникът да му върне иззетите от МВР

през 2006 г. документи за самоличност. Следователно касае се до искане за извършването на фактически действия - връщане на иззети документи. Съгласно чл. 256, ал. 2 от АПК неизвършването на фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона, подлежи на оспорване в 14-дневен срок от подаването на искане до органа за извършването му. Административното производство е инициентирано с молбата на ищеца от 17.03.2021 г. Следователно срокът за оспорване пред АССГ е изтекъл на 31.03.2021 г. Исковата молба, озаглавена жалба, е подадена до съда на 23.06.2021 г., след изтичането на преклузивния 14-дневен срок, поради което не следва да бъде разглеждана. Следва да се има предвид и обстоятелството, че сочените от ищеца документи са унищожени и поради това ответникът е в невъзможност да ги върне, поради което не е налице и незаконосъобразно бездействие.

С оглед изложеното съдът намира, че исковата молба в тази част е недопустима и следва да се остави без разглеждане като производството бъде прекратено.

По искането за издаване на нови документи за самоличност - карта за постоянно пребиваване и СУМПС, алтернативно да бъде издаден нов документ за самоличност на ищеца съобразно статута му на чужденец преди издаването на Заповед № 3-816-3/2006 г.:

Издаването на нови документи за самоличност не е фактическо, а правно действие, регламентирано в Закона за българските лични документи, респ. в Закона за чужденците в Република България. Съдът не може по реда на чл.256, ал.3 АПК да задължи административния орган да издаде нов документ за самоличност на ищеца, за което издаване съществува специален ред, определен в закон. Съгласно чл.23,ал.5 и ал. 6 ЗЧРБ за получаване право на продължително пребиваване или право на постоянно или дългосрочно пребиваване чужденецът подава лично в дирекция "Миграция" или в отдел/сектори/групи "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец и документи съгласно правилника за прилагане на закона. Не съществува законово задължение за ответника да издава нови документи за самоличност при отпадане на основанията на налагане на ПАМ. При всяко искане за издаване на нови документи за самоличност трябва да се спазва редът, определен в закона и след като административният орган прецени налице ли са предпоставките за удовлетворяване на молбата, пристъпва към вземане на съответното решение за издаване на искания документ за самоличност, респ. да откаже издаването му.

С оглед горното съдът намира, че исковата молба в тази част е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По разноските: Съгласно чл.81 ГПК, във вр. чл.144 АПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. При този изход на делото на ищеца разноски не се следват. На основание чл.143, ал.3 АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 100 лева.

Мотивиран така и на основание чл.172 АПК Административен съд София-град, Първо отделение, 20-ти състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исковата молба на Г. Х. К., гражданин на И., в частта, с която е предявена претенция за връщането на изетите през 2006 г. от органите на МВР карта за постоянно пребиваване и СУМПС и ПРЕКРАТЯВА производството в тази част.

ОТХВЪРЛЯ иска на Г. Х. К., гражданин на И., срещу директор на Дирекция „Миграция“ – МВР в частта, с която е предявена претенция за издаване на нови документи за самоличност - карта за постоянно пребиваване и СУМПС, алтернативно - нов документ за самоличност на ищеца съобразно статута му на чужденец преди издаването на Заповед № 3-816-з/2006 г.

ОСЪЖДА на Г. Х. К., гражданин на И., с настоящ адрес [населено място], [улица], ап.2Б, да заплати на Дирекция „Миграция“-МВР разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението в частта, която има характер на определение за прекратяване на делото подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните, а в останалата част решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: